

باشگاه‌های ایرانی، به‌ویژه تیم‌های بزرگ مانند استقلال، پرسپولیس، سپاهان و تراکتور، باید مسیر حرفه‌ای‌سازی واقعی را آغاز کنند و دو جایگاه مدیریتی مستقل و تخصصی تعریف کنند:

۱. **مدیرعامل تجاری (CEO):** متخصصی در امور اقتصادی، برندینگ و مدیریت درآمد که بتواند باشگاه را به نهاد مالی پایداری تبدیل کند.

۲. **مدیر ورزشی (Sporting Director):** فردی با سابقه‌ی فوتبالی که به فلسفه، تاکتیک و ساختار بلندمدت تیم اشراف دارد؛ از آکادمی تا تیم اصلی.

من خودم به‌عنوان عضوی از هیئت‌مدیره‌ی باشگاه شفیلد یونایتد در انگلستان، در حال اجرای این تغییر مهم هستم. ما تصمیم گرفته‌ایم فوتبال را به دست یک مدیر ورزشی مدرن بسپاریم تا با استفاده از علم داده، دانش روان‌شناسی ورزشی، و تجربه‌ی حرفه‌ای، پایه‌های موفقیت بلندمدت را بسازد. در سوی دیگر، بخش تجاری باشگاه زیر نظر یک مدیرعامل مستقل قرار می‌گیرد تا تمرکز کامل بر رشد مالی و برندینگ داشته باشد.

تجربه‌ی من در شفیلد یونایتد به من نشان داده که این تغییر نه تنها امکان‌پذیر، بلکه ضروری است. ایران سرزمین استعدادهاست، اما برای شکوفایی این استعدادها، نیاز به ساختاری داریم که حرفه‌ای، شفاف و بلندمدت فکر کند.

فوتبال ایران آماده‌ی تحول است
فقط کافیست بخواهیم